

har været hos Kongen under raadgivende Deeltagelse af Islands Althing; men denne Lovgivningsmagt har ingenlunde omfattet alt det, som den nu skal omfatte. Den islandske Althingsforordning af 8de Marts 1843, der med Hensyn til Omraadet slutter sig til den gamle Stænderanordning af 28de Mai 1831, angiver i sin § 4 Omfanget for den særlige islandske Lovgivningsmyndighed til at være følgende: „Love, der have Forandringer i Undersaatternes personlige og Eiendomsretigheder eller i Skatterne og de offentlige Byrder til Gjenstand“. Men det er jo klart, at der er mange Anliggender, som ville falde ind under Udkastets § 2, men som ikke faldt ind under denne Bestemmelse. Allsaa ogsaa med Hensyn til Lovgivningsmyndigheden trove vi, at det er nødvendigt, at der gives en udtryffeligt Lovhjemmel; men endnu mere nødvendigt er det med Hensyn til Bevillingsmagten, da Althinget hidtil slet ikke har havt Bevillingsmagt. Denne Lovhjemmel maa, som sagt, gives ved en Lov, der er vedtagen af Rigsdagen og stadfæstet af Kongen. Denne forudsat, kunne vi derimod lade de nærmere Bestemmelser om, hvorledes den skal udøves, fastsætte uden Rigsdagens Samtykke; men ogsaa denne Overladelse maa have Lovhjemmel; vi foreslaae derfor indsat, at de nærmere Bestemmelser kunne gives i den islandske Forfatningslov. Men idet vi overlade dette til den islandske Forfatningslov, bliver det dog nødvendigt at give Lovbetegnelse, hvad denne Forfatningslov er for Noget, og af hvem den skal tilveiebringes. Af denne Grund er det, at vi her have foreslaaet indsat „overensstemmende med de nærmere Bestemmelser, som maatte blive fastsatte i en af Kongen efter Raadførelse med Althinget udstedt Forfatningslov“. Vi betegne dernæst Forfatningsloven som en „Forfatningslov for Islands særlige Anliggender“. Denne Forfatningslov kan nemlig selvfølgelig ikke være af samme Art som en Rigsgrundlov, men kun en Forfatningslov for de Anliggender, der ikke høre til de almindelige Statsanliggender. — Hvad Forslagene under Nr. 10 og 11 angaaer, da takker jeg den ærede Ordfører for hans velvillige Omtale af dem; da han nævnte, at ogsaa Ud-

valgets Fleertal kunde tiltræde dem, kan jeg her forbigaae dem. — Jeg skal derefter gaae til Forslagene under Nr. 12 og 13. Sine- dens der i § 2 handles om de Udgifter og Anliggender, der skulle være særlige for Island, have vi her foreslaaet indsat en Paragraph om de Udgifter og Anliggender, som Island skal have fælles med det øvrige Rige. Nu er jo, som bekendt, den bestaaende Tilstand saaledes, at Island ikke yder noget Bidrag til de almindelige Statsanliggender, og det er forstaaet imellem alle Parter, at Island i den nærmeste Fremtid ikke skal udrede noget saadant Bidrag; men naar dette er Tilfældet, have vi anseet det for nødvendigt, at Grændsen for Varigheden af denne Afgiftsfrihed for Island til den almindelige Statskasse fastsættes ved Lov. Regjeringen havde optaget Bestemmelser herom i Forfatningsudkastet for Island, men dette kan selvfølgelig ikke give nogen bindende Regel for den almindelige Lovgivningsmagt; denne maa selv vedtage den. Denne Hjemmel for en saadan Regels Gjennemførelse søges derfor given ved Forslaget under Nr. 13, hvor det hedder, at Island til Bestridelsen af Udgifterne til Islands øvrige Anliggender intet Bidrag udreder, forinden det ved Lov er bestemt, hvorledes Island skal tage Deel i Rigets almindelige Lovgivningsmagt. Dette, hvorledes Island engang skal tage Deel i Rigets almindelige Lovgivningsmagt maa selvfølgelig ogsaa bestemmes ved en Lov, vedtagen af Rigsdagen og stadfæstet af Kongen. Med Hensyn til den anden Betingelse for Indtrædelsen af Islands Bidragsydelse til Statskassen, nemlig at Størrelsen af det eventuelle Bidrag bliver fastsat, gjælder i og for sig det samme; men Lovgivningsmagten kunde dog, bedre end ved det foregaaende Punkt, vedtage at lade Afgjørelsen stee paa anden Maade end ved en Lov. I det Udkast til en Forfatning, som sidst var forelagt Althinget, havde Regjeringen foreslaaet, at Bidragets Størrelse skulde fastsættes af Kongen, og vi Forslagsstillere have i og for sig ikke havt noget Afgjørende herimod; men da det dog er af nogen Betydning, om man vil have, at Bidragets Størrelse skal fastsættes af Kongen eller eventuelt af Kongen med Rigsdagen,